

Газета кафедри журналістики факультету української філології та соціальних комунікацій
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Ми твій світанок, Україно!

Час творити добро с.3

■ 25 березня в Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка відбувся медіа-фестиваль «Ми твій світанок, Україно!». Організаторами заходу виступила кафедра журналістики вузу спільно з обласною організацією Національної Спілки журналістів України.

Медіа-фестиваль було присвячено 55-річчю НСЖУ. У рамках заходу викладачі мали змогу перевірити проведену роботу майбутніх журналістів за навчальний рік.

«Медіафестиваль став традиційним святом для нашої кафедри. Щорічно в його рамках ми маємо можливість представити творчий потенціал студентів, їх оригінальне бачення сутності професії. Сьогодні виступи учасників відбулись у форматі конкурсу, який оцінювало компетентне журі – випусники нашої кафедри та відомі журналісти міста. Студенти різних курсів активно проявляють себе в різних напрямках, і сьогоднішній медіафестиваль – це можливість нагородити кращих. Крім того, у наших дітей є шанс про-

дemonstrувати професійні вміння та навички, показати, чого вони навчилися», – зазначила завідувач кафедри журналістики Наталія Федотова.

Цього року медіа-фестиваль проходив у декілька етапів: привітання команд, написання експрес-заметки на задану тему, творча інтерпретація публіцистичного твору та показ задалегідь відзнятого репортажу з майбутнього. Для участі в заході студенти поділились на три команди: «Знак оклику», «Bad Wolf», «Василець та партнери».

На «умовній» машині часу вони намагались відтворити минуле, зазирнути в майбутнє і зрештою, показати сьогоднішні реалії розвитку журналістської професії.

Продовження на с. 2 ►

Красуня факультету с.6

Французька фіалка по-луганськи с.8

Колонка редактора

Усім доброго дня!

Ну що, будемо знайомитися ближче? Я – Настя, новий редактор «Ко№такту». Незважаючи на зовнішній спокій, я не люблю сидіти на одному місці. Нудьга для мене – найгірший стан. Я намагаюся жити в постійному русі, бо переконана в тому, що кожен із нас має свій маршрут, згідно з яким рухається вперед. Прагнення формують насиченість цього руху, а компасом для нас є одна важлива риса, що зветься цілеспрямованістю.

Нехай хтось уважає, що сучасна молодь є безініціативною, дозволю собі не погодитись. Герої цього номеру показали, що попри різні ситуації вони не втрачають віру в себе та наполегливість у досягненні власної мети. А за підтримки близьких людей підкоряють нові вершини, не зупиняючись на досягнутому.

Не так давно на щорічному медіа-фестивалі «Ми твій світанок, Україно!» майбутні журналісти довели, що шлях у професію розпочато не даремно, і лише в дружньому колективі збуваються мрії. Хлопці та дівчата разом із гостями та присутніми зазирали в майбутнє, а от що зуміли там побачити – секрет, який відкриється уважним читачам.

Успішною працею «Молодіжної Ліги» встигли захопитись не лише вболівальники футболу: за короткий термін молоді керманічі проекту показали, як робити перші кроки в професійному становленні. Я щиро підтримую хлопців, адже знаю: вони обов'язково дістануться пункту призначення під назвою «Професійний футбол».

До речі, тепер у нас є нова рубрика «Студенти для студентів», створена спеціально для молоді з інших вишів. Авторка цього номеру роздивилась Форум видавців із середини: сиділа в реєстратурі, відвідувала дитячий майданчик, брала участь у проведенні авторських зустрічей... І зрештою довела: мрії збуваються!

Наостанок побажаю Всім йти своєю дорогою, не зважаючи на перепони, а також бути чуйними та небайдужими, як наші волонтери. Адже тільки той, хто має світлу мету, обов'язково її здійснить!

Анастасія БИКОВСЬКА, 2-Ж

Майстерня, де формується думка молодого покоління

Студенти-журналісти з майбутнього

У своїх виступах молодь журналісти торкнулась ряду гострих, завжди актуальних тем, таких як: любов до України, людяність, взаємопорозуміння.

Також учасники фестивалю порадували глядачів і своїми креативними репортажами. Оригінальні ідеї майбутніх працівників ЗМІ втілились у цікаві та змістовні сюжети, які буквально підкорили всіх присутніх.

Як підкреслив голова Луганської Спілки Журналістів України Олександр Панков, цей медіафестиваль надзвичайно важливий для формування особистості майбутнього журналіста: «Ми вже другий рік плідно співпрацюємо з Луганським національним університетом імені Тараса Шевченка, і можу зазначити, що в цьому навчальному закладі викладають фахівці високої категорії, справжні майстри своєї справи. Дивлячись на них, студенти просто не можуть залишатись байдужими та пасивними. І та атмосфера, яка панує сьогодні на медіа-фестивалі, є найяскравішим доказом моїх слів.

Ми ж, у свою чергу, завжди готові підтримати будь-які перспективні ідеї, адже одним із основних завдань НСЖУ є виховання молодих фахівців у галузі соціальних комунікацій».

Свято завершилося нагородженням найкращих баз студентської практики, з якими постійно співпрацює кафедра журналістики, і де майбутні фахівці мали можливість проявити теоретичні знання, отримані в університеті, на практиці.

Журналістика – це одна з найцікавіших і при цьому найвідповідальніших професій. Але водночас журналістика й журналістська діяльність – це явища, які досить динамічно змінюються в часі і в просторі. Часом важко передбачати, як вона буде розвиватись далі. Та дивлячись на студентів, які блискуче впоралися з поставленими перед ними завданнями, ми можемо бути впевненими: майбутнє української журналістики знаходиться в надійних руках!

Ірина ШУЄВА, 3-Ж

Фото:
Сергій КУРГАНСЬКИЙ

Час творити добро

Уже дев'ятий рік поспіль уся Україна долучається до благодійної акції «Серце до серця». Зусиллями волонтерів та небайдужих громадян було зібрано чимало коштів на лікування та профілактику різних захворювань серед дітей. Цьогорічна акція під гаслом «Я хочу побачити світ» стартувала 7 квітня та завершиться наприкінці цього місяця. Мета організаторів – допомогти придбати обладнання для дитячих обласних лікарень України, аби маленькі жителі нашої країни побачили світ яскравим.

Хлопці й дівчата з волонтерського загону «Хто, якщо не ми?» факультету української філології та соціальних комунікацій ЛНУ імені Тараса Шевченка вирішили провести 24 квітня благодійну акцію нестандартно. Замість звичайного виходу в місто, студенти підготували для своїх колег та перехожих міні-концерт. Так званий «Ярмарок талантів» запропонував організувати голова волонтерського загону, студент 3 курсу – Євген Литвиненко.

Найперше, що вразило – це сама атмосфера під час акції: підходиш до другого корпусу вузу – а там метушня, купа студентів у фірмових футболках та зі скриньками, трансформований у сцену поріг будівлі, а в центрі всього цього дійства – велике червоне серце, наповнене книгами. «У середині нашого серця знаходиться вираз "Бачити книгу – це вже щастя". А ще біля входу до університету ми розмістили плакат із написом "Найголовнішого очима не побачиш". Ці два вислови є символами нашої акції. Ми сподіваємося, що люди зрозуміють, як хочеться дітям із вадами зору побачити цей світ», – розповів Євген Литвиненко.

І така організованість просто не може не захопити. Звідусіль з імпровізованої сцени лунають українські, російські та зарубіжні пісні. «Разговор со счастьем» (з к/ф «Іван Васильевич меняет профессию»), «Жизнь продолжается» Т. Кароль, «Чудеса случаются» Ю. Савічевої – це ще лише частина репертуару обраного волонтерами. Позитивний, життєрадісний вокал та акторська гра Юлії Дюнісьєвої, Олександри Рижової, Таїсії Срохіної змусив студентів у буквальному сенсі підспівувати й підтанцювати в одному ритмі з

Волонтер Артур Пріхно зустрічає небайдужих була університету

дівчатами. Вразило слухачів і читання волонтерами авторських віршів, притч про людей з вадами зору і (навіть!) прозвучали сонети Шекспіра оригінальною мовою у виконанні Анастасії Безносолової.

Для шанувальників живопису волонтери підготували справжній майстер-клас із графіті. Студент 3 курсу Олександр Головатюк уже не один рік поспіль займається різними напрямками живопису. До дня акції хлопець створив спеціальний майданчик, де всі бажаючі змогли би навчитися складній техніці малювання айрозольними фарбами. На очах у здивованих відвідувачів, серед різнокольорових балончиків та пензликів, Сашко створював маленькі шедеври. За весь час хлопець намалював та подарував вісім картин. А по закінченню акції охочих отримати від майстра подарунок стало ще більше.

Таланти студентів, безумовно, допомогли волонтерами. До скриньок підходили як українські, так і іноземні студенти, навіть пересічні громадяни не залишилися осто-

ронь. Кожен відвідувач не тільки пожертвував гроші, а ще й отримав щось натомість. Обов'язково – наліпку-серце на згадку про акцію та усмішку на обличчі. «Я теж була волонтером цієї акції, і знаю, яка це, з одного боку, велика відповідальність, а з іншого, – велике задоволення знати, що ти хоч чимось можеш допомогти дітям. Дуже рада, що попри всі негаразди люди залишаються чуйними та щиро-сердними», – відзначила студентка ЛНУ Вікторія Третьякова.

Наприкінці акції волонтери підбили підсумки своєї напруженої роботи. Загалом вони збрали більше трьох тисяч гривень. За словами організаторів, ці кошти підуть на придбання обладнання, за допомогою якого лікарі зможуть діагностувати у дітей вади зору на ранніх стадіях. Але найважливіше те, що цей результат засвідчив небайдужість людської душі, торжество гуманізму та добра. Справді – чужого горя не буває!

Дар'я ЧУРСІНА, 3-Ж

Фото:
Анастасія Зареченськова, 2-Ж

Перший рік «Молодіжної Ліги»: як це було?

У Луганську існує десять дорослих міських ліг, однак для юних футболістів ще жодної не було створено. Саме це надихнуло та підштовхнуло організаторів до створення «Молодіжної Ліги». За основу було покладено ідею створення в нашому місті аматорського чемпіонату з футболу, у якому грали б юнаки віком до 21 року.

Основною метою проекту стало перенесення всього найкращого з професійного футболу в аматорський. Головне завдання, яке ставлять перед собою організатори: Максим Шилін – президент Луганської молодіжної ліги, Олександр Черних – прес-секретар, Ігор Остапенко – кореспондент, Сергій Галюза – почесний член, організатор, – дати молодим гравцям відчуття себе справжніми зірками світового футболу. Для того, щоб проект запрацював, було вирішено створити прес-службу, яка розповсюджувала б анонси, висвітлювала результати, писала різноманітні аналітичні матеріали та брала флеш-інтерв'ю у футболістів. Також потрібно було запросити фотографа та відеооператора для підготовки оглядів туру, а суддівство віддати молодим арбітрам, яким так само треба набиратися професійного досвіду.

На сьогодні «Молодіжна Ліга» працює в чотирьох основних напрямках: дитячо-юнацький, міні-футбол, спортивна журналістика, кіберспорт.

Максим Шилін – президент Луганської Молодіжної Ліги

Як шукали футболістів

Пошук команд став головною проблемою проекту. Організатори самотужки відвідували навчальні заклади, спілкувались із керівництвом, заохочували молодь до участі через соціальні мережі.

Команда Молодіжної Ліги

Першими «ластівками» «Молодіжної Ліги» стали 8 команд (7 із Луганська та 1 команда зі Щастя), до складу яких увійшли школярі, студенти коледжів, технікумів, вишів. Усі вони зустрілись у першому чемпіонаті ще минулої весни.

Осінній чемпіонат помітно прогресував у чисельності порівняно з весняним. «Молодіжна Ліга» вже налічувала 10 луганських команд. Покращився рівень гри та організації гравців, професійна якість суддівства. Після цих змагань, організаторам уже не треба було настільки активно шукати команди, які захотіли б узяти участь у змаганнях. Молоді футболісти вже самі почали звертатися до них.

На допомогу організаторам в якості спонсорів прийшли ДП «Набат», магазин «Fanat футболу», а також Федерація футболу Луганська. Робота з партнерами є важливим аспектом. Юнаки намагаються заохочувати до співпраці не тільки бізнесменів, а й відомих спортсменів. Не можна не відзначити приєднання до «Молодіжної Ліги» відомого луганського футбольного функціонера Сергія Галюзи, організатора спортивного союзу Луганщини, у минулому гравця «Зорі».

Відкриті для всіх

Сьогодні приєднатися до «Молодіжної Ліги» може кожен бажаючий віком до 21 року, якщо він не грає за «Зорю» U-19 або за команди дорослої вищої міської ліги. Що стосується спортивної журналістики, то запрошуються всі майбутні фахівці медіа та журналісти-практики. Зараз на розвиток молодого проекту працюють два студенти-першокурсники нашого університету: Аліса Столбенко та Артем Савченко. Вони займаються оновленням сайту, навча-

Заури Читаїа – кращий бомбардир чемпіонату

Весняний турнір з міні-футболу

ються писати звіти, анонси, брати інтерв'ю у футболістів, висвітлювати поточні події й заходи «Молодіжної Ліги» та «Зорі».

Наступний пункт молодіжного проекту – удосконалення власного Інтернет-ресурсу, де можна було б гармонійно поєднувати новини світового футболу, ексклюзивні репортажі з матчів українських команд і збірної, а також інформувати про «Молодіжну Лігу» Луганська. Сайт розпочав свою роботу восени, тож кожен бажаючий може завітати та ознайомитися із статтями, а також подивитися відео. Інтернет-ресурс «Молодіжної Ліги» – це не тільки платформа для висвітлення міні-футбольних турнірів, а й навчальний «полігон» для журналістів-початківців. Зараз штаб уже налічує кілька кореспондентів-студентів із Луганська, Донецька та Києва.

Кіберфутбол

Не зупиняючись на досягнутому організатори вирішили започаткувати та розвивати в Луганську досить несподіваний вид змагань як кіберспорт. Відсутність віртуальних змагань із футболу зацікавила юнаків, тому було вирішено створити перший невеликий турнір. Головна ідея полягає у створенні Федерації кіберспорту

Луганська. Було проведено два турніри з «FIFA – 2014», які залишили в учасників лише позитивні емоції. Багато молоді захопилась ідеєю, тому наступний турнір заплановано провести вже навесні.

Крім того організатори планують провести весняний кубок у форматі Чемпіонату Європи з міні-футболу, який збере 16 команд і триватиме 6-7 тижнів. Несподіванкою стане пілотний випуск власної аналітичної передачі про футбол. Зараз іде робота над кросробкою формату змагань.

Підбиваючи підсумок, відзначимо, що проект «Молодіжна Ліга» є унікальним. Хлопці довели:

якщо є бажання, можна зробити все власними силами за підтримки однодумців, не чекаючи ні державних програм із розвитку футболу, ні появи футбольних меценатів. Вони поставили для себе гарну мету та успішно її реалізують, саме за ними майбутнє. «Молодіжна Ліга» – гарний приклад молодого бізнес-проекту.

Звісно, про прибутки ще рано казати, але можливо серед луганських футболістів росте молодий Платіні.

Дар'я ДЬЯЧКОВА, 1-ВС

Фото: надано прес-службою «М.Л.»

Перший турнір з кіберфутболу

Красуня факультету

У четвер, 3 квітня, у великій актовій залі ЛНУ імені Тараса Шевченка відбувся конкурс «Красуня факультету української філології та соціальних комунікацій». За титул найкрасивішої студентки змагались 8 учасниць. Журі оцінювало дефіле конкурсанток та їхні творчі здібності.

Уже з першого виходу дівчата підкорили публіку своєю чарівністю. Білосніжні сукні та сяючі посмішки на обличчях несли особливу енергетику. Ведучі представили юних красунь, детально розповіли про їх захоплення, пристрасті та життєві принципи. Глядачі зустрічали оваціями кожну з конкурсанток і були дуже задоволені подіями на сцені.

Наступна поява учасниць заінтригувала аудиторію. Зухвалі красуні з'явилися в довгих спідницях, які в середині номера зірвали з себе і продефілювали в спокусливих боді.

Вражаючим стали також творчі виступи красунь. Дівчата демонстрували свої здібності в хореографії, вокалі, а виконували авторські твори. Конкурсантки зачаровували своїм шармом, охоплювали ніжністю, дарували посмішки та радість кожному з присутніх.

Наступне дефіле було в стилі «жінка-кішка». Учасниці конкурсу з'явилися перед публікою в елегантних спокусливих вбраннях, головною «фішкою» яких стали вишукані краватки-метелики.

Кращі красуні факультету

Остання поява учасниць на подіумі в неперевершених вечірніх сукнях викликала захват серед глядачів. Дівчата уособлювали ніжність та жіночність. Усі конкурсантки були на висоті та притягували захоплені погляди.

Члени журі довго радились і не могли прийняти спільне рішення, але зрештою визначилися з переможницями.

Одночасно на одному з луганських сайтів проходило власне Інтернет-голосування. За версією Інтернет-порталу, переможницями стали Прадченко Олена, Гузу Вікторія та Мелкумян Наріне.

Головні нагороди вечора отримали дівчата, краса і чарівність яких не залишили суддів байдужими. Другою віце-міс стала Прадченко Олена, студентка I курсу спеціальності «Видавнича справа та редагування». Звання першої віце-міс заслужила Гузу Вікторія, студентка I курсу спеціальності «Реклама та зв'язки з громадськістю». Титул найкрасивішої дівчини факультету отримала Бондар Єлизавета, студентка I курсу спеціальності «Журналістика».

Вітаємо всіх дівчат із перемогою, бажаємо їм успіхів і творчого натхнення.

Юлія КАБРІЛЬОВА, 2-Ж

Фото:
Олександра Рижова, 1-Ж
Вікторія Третякова, 3-Ж

Нажаль, сьогодні настав той час, коли країна фактично перебуває у передвоєнному стані, а нашій цілісності загрожує небезпека з-зовні. І ми – студенти всіх вишів України, як вірні брати та сестри своїй неньці, в цей напружений час залишаємося єдиними, вірними їй. Тому від сьогодні на сторінках «дітища» кафедри журналістики будуть друкуватися матеріали наших майбутніх колег за професією – студентів із різних Вузів України. «Студенти для студентів» для майбутніх фахівців медіа, – про величне та єдине, що нас об'єднує!

Форум видавців у Львові – погляд із середини

Із першого курсу я щороку намагалась долучатись до книжкових заходів у Львові як волонтер. І до осіннього Форуму видавців, і до весняного Дитячого фестивалю (він же тепер «Слонія»). Звісно, щоразу було багато вражень, і так само немало роботи. Я була і на дитячому майданчику (ні, я не бавила малюків, а займалась контролем проведення подій у частині дитячої літератури), сиділа і в реєстрації (такий собі запас негативного адреналіну), мене відправляли на проведення авторських зустрічей і майстер-класів, а це виявилось чудовим досвідом. Я побувала навіть у прес-центрі. Це забезпечило купу нових знайомств. Але найважливіше те, що це дало можливість чудово розвинути усю цю «містерію» з середини й оцінити справжній стан нашої видавничої справи.

Ну а тепер детальніше про враження... Перш за все скажу, що, коли за тобою закріплюють певне місце, – то відразу потра-

пляеш у моральну в'язницю, адже відірватись від «точки» не можна. Тож, відповідно, саме ці заходи, які були поруч, – це єдине, що мені вдалось відвідати (не враховуючи перегляд виставок по закінченню фестивального дня).

Зустрічі з авторами – один з найпоширеніших заходів Форуму. Одні бувають чудовими: відвідувачів від автора відтягнути неможливо, а ти, як волонтер, увесь час бігаєш і доносиш стільці для «новоприбулих». Інші – жахливі, коли не приходять жодної душі, і ти, соромлячись подивитись авторам в очі, бігаєш по коридорі і, м'яко кажучи, зганяєш усіх, хто «криво стоїть» до зали (не дуже приємно).

Друга штука, яка є просто фатальною для нервової системи, – реєстрація учасників, преси і всіх інших. Нескінченний потік людей, гамір і втома – ось, що залишає по собі день у волонтерів цієї «точки».

Далі, прес-центр, дотичний до видавничої галузі (це ж не роз-

клеювання навіженим дітлахам «слоників»), став чудовим досвідом уміння оцінити і описати подію. Головне, що саме преса Форуму – це такі ж студенти, як і я. Мало досвіду, але багато амбіцій. І навіть, якщо наші матеріали були кривими, косими і кострубатими, повірте, кожен із нас викладався на всі 100%.

От я і побачила Форум із середини, оцінила, як іноді все може йти шкереберть. Але не все так погано. Я бачила організаторів, які кілька ночей не спали і жили тільки на каві; я бачила волонтерів, які до останнього стояли на «локаціях». І можу сказати відверто: вони старалися, вони працювали весь рік, щоб організувати цей кількадечний фестиваль. І навіть, якщо похід туди обмежився купівлею словника, знайте: для цього люди трудилися дуже багато часу.

Мабуть, я вже не зможу оцінити всю романтику такої події, як Форум. Але не припиню відвідувати його і займатись волонтерством. Адже саме такі події розвивають сферу книговидавництва, заохочують людей до читання (а вони щороку все більше захоплюються читанням статусів у соцмережах, ніж книгам) та до літератури, творять наші естетичні смаки, культуру, а згодом і обличчя країни. Також вони задають тенденції для її розвитку. Вони творять нас.... Нас як фахівців, нас як читачів, нас як особистостей.

Наталія БІЛЕЦЬКА, Українська академія друкарства

Фото:
надано прес-службою «Форуму»

Волонтери під час акредитації журналістів

Французька фіалка по-луганськи

Вітаю, мої любі! Прийшов час розповісти Вам про чергове диво, яке сталося на сцені Луганського обласного академічного українського музично-драматичного театру. «Сяйво Монмартру»: мюзикл за мотивами оперети Імре Кальмана «Фіалка Монмартру». Режисером-постановником цієї вистави став заслужений діяч мистецтв України, головний режисер театру, Володимир Московченко, сценографія та костюми – Ірини Лубської, музичний керівник – Георгій Снаговський.

Що ж, почнемо, мабуть, із короткого опису самої історії. Три молодих юнаки з діржавими кишнями – художник Рауль, поет Анрі та музикант Марсель, – живуть, радіють кожному дню, але при цьому постійно знаходяться в пошуку заробітків. Разом із ними живе вродлива Нінон, кохана Рауля, котра мріє про красиве багате життя без злиднів та велику сцену, яка буде належати лише їй одній.

Одного разу юнаки зустрічають на своєму шляху квітницарку Віолетту – красуня, із чудовим голосом, весела та кмітлива, вона одразу стала подругою юних митців. І тут закрутилось... Було б дуже нечемно розповідати Вам про всі інші повороти сюжету, бо дивитись тоді буде зовсім нецікаво! А це саме одна з тих вистав, котру має побачити кожен хоча б один раз у житті.

Першими під приціл моєї клавіатури потрапили творці ви-

стави. А саме – художники, оформлення сцени та костюмів. Яскраве вбрання, такі прості, але чарівні деталі, як шарф, капелюшок, додавали неабиякого шарму подіям на сцені. Було дуже приємно спостерігати за вихром цих яскравих фарб, насичених життям та радістю. За декорації окреме «дякую» – жодної зайвої «детальки», панорама тихого паризького містечка, що сяє вогнями і вдень, і вночі, просто перенесла нас десь далеко за межі рідної країни...

Наступне – хореографія. Балетмейстер-постановник – Ольга Тарасенко. За дві з лишком години я не побачила жодного повтору – а повірте, за балетом я слідкую дуже уважно вже протягом майже двох років. Тут же на тобі – номери свіжі, посмішки на обличчях... Приємно, що наші танцівники вміють не тільки чудово рухатись, а й так грати, що часом і подих захоплює. Вони вже, як на

мене, є серйозною конкуренцією акторам! Працюють злагоджено, наче один механізм. Найточніший годинник у всьому світі.

Акторська гра. Скажу відверто: ніхто не розчарував, але ніхто й не здивував. Навіть не можу нікого виділити – не сказала б, що в когось була головна роль, а в когось – другорядна. Працювали всі – на рівних.

Як завжди не підвели виконавці ролей юних митців – це Ігор Лисиця, Дмитро Гнутів та заслужений артист України Олександр Редя. Я знала, на що вони здатні, знала, що вони молодці. Мої очікування справдились, за що Вам, хлопці, спасибі. Хоча трошки здивував Дмитро – настільки яскраво, здається, він ще не розкривався ні в якій зі своїх ролей. Я навіть актора не бачила – ні! На сцені постійно був лише поет Анрі. Не можу не відзначити й Ігора. Глибокий образ із подавленим болем

кохання та переживаннями через зраду – я й не думала, що він зможе це передати настільки добре... Молодець!

Варто згадати також гру Наталі Стародубцевої – саме вона й стала Фіалкою Монмартру. Чудовий голос, неперевершена гра... Хоча, до таких ролей Наталі й не звикати – за її плечима декілька років Елізи «Моєї чарівної леді» за «Пігмаліоном» Б. Шоу. Квітницарка, яка не очікуючи знайшла своє справжнє кохання... Спостерігати за її мімікою було саме задоволення – кожне вимовлене слово спочатку пропускала крізь власну душу. І, коли вже мова зайшла про жінок, – згадаю Ольгу Мірошникову, Нінон. Їй, як нікому іншому, підходить ця роль – вередлива красуня з мріями маленької дівчинки про славу, гроші та чарівного принца, котра потім заради цих мрій кидає свого коханого напризволяще.

Декілька слів про чудовий гумористичний дует – Віталія Ляснікова та Максима Рижевол це дві людини-посмішки, як я про себе їх лагідно називаю. Якщо на сцені треба щось почудити – то вони – перші. Молодці, хлопці! Узагалі цей мюзикл має комедійний характер, але левову долю сміху отримували все ж таки Ви!

І залишились у нас ще Ольга Яковенко, Микола Кривошея, Сергій Козир та Микола Ляховець. Що ж, перші двоє у цій виставі також отримали ну дуже комедійно насичені ролі, і сказати, що вони їх виконали добре, – значить промовчати. На найвищому рівні ці талановиті люди зіграли свої невеличкі, але такі яскраві ролі. Упевнена, глядач їх надовго запам'ятає. Ті, хто бачив, мене зрозуміють, а хто не зрозумів, – йдіть дивіться та приєднуйтеся до нашого сміху!

Підбиваючи підсумки, мушу сказати, що ані на мить я не пошкодувала про вечір, присвячений оперетці Кальмана. Настрій не те що піднявся – він просто злетів угору! Та й досі десь там літає, не даючи сумувати. Весела музика, якою була наповнена вистава, зовсім не заважала, і хоча багато хто говорив, що музичні номери можна було скоротити вдвічі – я, як старий фанат мюзиклів узагалі, із цим не погоджуюсь. Багато гарної музики – це просто феєрія щастя, ліки для втомленої душі!

Це одна з тих вистав, які й справді подивитись треба, причому всією сім'єю – вона сподобається кожному: і малому, і молодому, і дорослому, і старенькому... Ну що ж, любі мої, відкривайте афішу, збирайтеся, – та вперед! Щирі по-

Дмитро Гнутів, Ігор Лисиця, заслужений артист України Олександр Редя

смішки, хвиля емоцій, веселі пісні та запальні танці – хіба не це вимагає вечір вихідного дня?

До нових зустрічей на сцені нашого українського театру!

Вікторія ТРЕТЯКОВА, 3-Ж
Фото автора

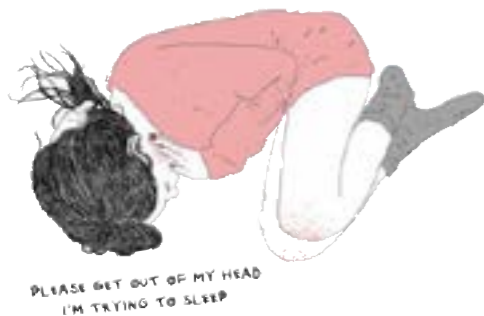
Максим Рижевол з артистами балету

Добро

Та ви вже знаєте: на світі
Життя тускніє без добра,
Нікуди почуття не діти,
Вони сильніші, ніж біда.

Людині доброю слід бути,
Усмішки дарувать свої.
І щасливіші стануть люди –
Покине відчай їх тоді.

Кінець зими, дзвенить надія,
Щоб все змінилося колись,
Щаслива заповітна мрія, –
Мені яскраво посміхнись.

Стомлена душа

Втрачаю я своє життя,
Втрачаю я своє обличчя,
Дивлюсь на себе – я не я,
Чарівний голос мене кличе...

Змінилося моє буття,
Сама себе вже не пізнаю.
Вночі приходиться каяття,
А зранку – ніби забуваю.

Здається, тінь якась чужа
І в очі скося зазирає,
Лиш стомлена моя душа
Тихесенько собі співає.

Співай, співай, душа моя!
Ріднішої ніж ти, не маю.
Співай, себе щоб я знайшла,
Бо день за днем немов зникаю...

Наріне МЕЛКУМЯН, 1-Ж

Малюю аквареллю твої сині очі,
Виводячи тендітно свій художній рух.
Я бачити тебе в житті моєму хочу,
Аби сплітати ніччю наші руки.

Я хочу бачити, як ти читаєш мої вірші,
І як здригається від них твоя душа,
Удвох з тобою навпіл ділимо цю тишу,
І мовчимо, забувши про слова.

А, може, наші стежки розійдуться,
Ми не напишемо історію життя.
Остання мить, і до небес зірвуться
Ще не закохані, але близькі серця.

Я думаю постійно, навіть більше,
На склі холодному пишу твоє ім'я
А ти, мабуть, читаєш зараз мої вірші.
Я поряд. Я живу у цих рядках.

Олена ГУЦОВА, 2-Ж

Кружляй у танці, наче це в останнє,
Облиш всі сумніви, здійсни свої бажання.
Життя – це ритм ... крок у крок із ним іди
Не відставай, лиш за собою залишай сліди.
Не озирайся, будь у русі, відчувай свободу,
У музику поринь, немов у воду.
Життя – це та мелодія, що до душі,
Ретельно підбирай всі ноти, накладай вірші.
Запам'ятай, що ти її творець і виконавець,
Мелодія ця лине...

а ти не зупиняй свій танець.

Марта СІКОРСЬКА, 1-Ж

Мій статний вітер

А пам'ять унесе на крилах все:
Сумний затертий відблиск міді;
Солодкий присмак на кармінових губах.

Могутній друже, статний вітер,
Відкрий той мідний блиск в моїх очах.

Мої долоні пахнуть терпким медом,
Холодний подих твій закутий у моїх руках.
Ти, вітер, моє тіло не стискай.

Тобі я буду другом і міцним наметом,
Одне благаю тільки: не міркуй – кохай.
А я завжди тебе укрию синім небом.

Олександра РИЖОВА, 1-Ж

Чарівний колекціонер посмішок

Люди так мало про тебе знають, хоча бачились
із тобою не раз. Ти розділяєш на мільйони шматочків
своє тендітне серце та даруєш його всім. Мені
здається, у тебе з душі вилітає купка строкатих ме-
теликів. Деся хвилинку вони пурхають у ніжних бі-
сквітних хмарах, а потім осідають на дно людських
очей. А ще я думаю, що в тебе багато професій.

Ти – психолог, який зцілює окутані холодом
думки.

Ти – хімік, що випускає в повітря молекули за-
коханості.

Ти – художник, який тоненьким пензлем ма-
лює різнокольорові візерунки за межами будинко-
вих стін.

Ти – продавець батарейок, що дарує людям ві-
чну енергію.

Я знаю, що в тебе є хобі – ти любиш колекціо-
нувати посмішки. У тебе в арсеналі їх вже більше
мільйона. А ще ти даєш людям спробувати сонце
на смак. Вибач, що вони не завжди за це дякують.
Мешканці цього світу надто заклопотані на відміну
від тебе. Ти не маєш турбот, хоча роботи в тебе без-
ліч. Ти не втомлюєшся, працюючи без перерв і ви-
хідних. Ти не знаєш, що таке спокій, але саме його
отримують від тебе люди.

Ти – титульна сторінка життя. Ти – найвища
нота в музиці думок. Ти – квітковий нектар, жи-
вильний мед.

Люди так мало про тебе знають, хоча ти не раз
зігрівала їхні настрої та емоції. Обіцяю, що меш-
канці Землі краще вивчать тебе. Вони зможуть
нарешті довести всі твої теореми та на п'ятірку скла-
дуть усі рівняння твоїх життєвих реакцій. Адже Ти –
сила. Ти – їхня Весна!

Анастасія БИКОВСЬКА, 2-Ж

Відчуй на собі дотик ніжності...

Ніжність... Яка вона на смак, колір, вигляд? У
чому вона? Де вона? Насправді, її не сплутаєш ні з
чим. Вона тиха і безмовна. Вона живе в кожному,
тільки пробуджує її кожна людина. Ніжність не
приходить туди, де образи та сварки, де сльози й іс-
терики, де немає розуміння та довіри. Вона не живе
серед байдужості й холоду душі. Вона прийде лише
до того, у кого добре серце.

Ніжність з'являється нечутно. Вона тихесенько
підкрадається й зігріває світлом тебе зсередини.
Старі рани вже тоді не болять, не кровоточать, не
завдають страждань і не поревають на частини сві-
домість. Ніжність – це ліки, які зцілюють душу,
відроджують її з попелу. Вона вкриє тебе теплою
ковдрою, заварить зелений чай із медом і присяде
поряд. Подивиться на тебе втомлену, ледь посміх-
неться і оксамитовим дотиком торкнеться твоєї мрії.
Мрії про великий будинок, камін, затишок, тепло і
гармонію. Ти, головне, не ображай Ніжність, зумій
розгледіти її в дрібницях. Побач її в доброму слові,
ласкавому погляді, несміливому дотику. Тривалі
прощання біля під'їзду, щирі обійми, сором'язливі
поцілунки, тремтячі від холоду й хвилювання руки,
сяючі очі... Це все твоя рятівниця, це все вона. Твоє
серце заспокоїться, вилікується, відродиться.

Юлія КАБРІЛЬОВА, 2-Ж

Запах весни бентежить душу. І вже скоро прийде тепло, і все розквітне, і світ стане яскравішим

Євген ЛИТВИНЕНКО, 3-ВС

Весна прийде до кожного, незважаючи на погоду в домі

Вікторія ТРЕТЯКОВА, 3-Ж

КО№ТАКТ

Адреса: 91011,
Луганськ, вул. Оборонна, 2,
ауд. 1-317. Тел. 8 (0642) 34-35-79.
E-mail: kontakt_inu@bk.ru

Кафедра журналістики
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Шеф-редактор: В. М. Галич

Редактори випуску: А. В. Дроздова, О. В. Антонова

Редактор: А. Биковська

Редакційний колектив: Д. Дьячкова, Д. Чурсіна

Верстка, макет: Є. Литвиненко

Обсяг 12 стор. Наклад: 150 прим.